Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Martînenco Veaceslav

Dosarul nr. 3r-486/25

2-25089873-02-3r-07082025

D E C I Z I E

24 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Mîra Ghenadie

Judecători Sîrbu Victoria și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Tcaciuc Nelli,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 11 iulie 2025,

emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea formulată de Tcaciuc Nelli împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actului de sechestru,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei

La 24 iunie 2025, Tcaciuc Nelli a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea actului de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025 și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/115 din 29 mai 2025.

Totodată, prin cererea înaintată, Tcaciuc Nelli a solicitat și aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea executării actului de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 11 iulie 2025, cererea depusă de Tcaciuc Nelli, cu privire la suspendarea executării actului de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

La 22 iulie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 242 Cod administrativ*), Tcaciuc Nelli, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 11 iulie 2025, solicitând anularea acesteia și emiterea unei noi încheieri,

prin care să fie admisă cererea cu privire la aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea executării actului de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025.

În esență, în motivarea cererii de recurs s-a menționat că instanța de fond eronat a apreciat că nu există suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ individual defavorabil și că nu a fost demonstrat pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile prin executarea acestuia.

Or, în speță sunt îndeplinite condițiile pentru suspendarea actului administrativ, iar instanța de fond a respins nejustificat toate probele și argumentele prezentate.

Recurenta susține că Actul de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025 atestă existența unui pericol iminent de prejudicii ireparabile, ceea ce impune suspendarea obligatorie a executării actului, conform art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, de altfel, suspendarea este justificată și de suspiciuni serioase cu privire la legalitatea actului, întrucât Serviciul Fiscal de Stat a încălcat termenele de prescripție prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod fiscal, urmărirea fiscală fiind inițiată după mai mult de 10 ani, fără a fi adresate întrebări în termenul legal.

În concluzie, recurenta a menționat că instanța de fond nu a analizat detaliat solicitarea de suspendare, încălcând astfel art. 6 §1 CEDO privind dreptul la un proces echitabil, și art. 1 Protocolul nr. 1 CEDO, prin care statul trebuie să garanteze protecția proprietății.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ statuează de a respinge cererea de recurs și a menținere încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

În corespundere cu art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În fapt, din actele cauzei rezultă că în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. DICF163835/24 din 24 iunie 2024, a fost dispusă inițierea controlului fiscal prin metoda de verificare tematică aplicarea metodelor indirecte de estimare a

venitului impozabil la Tcaciuc Nelli, privind corectitudinea declarării, calculării și achitării impozitului pe venit pentru perioada fiscală A/2013.

În urma examinării actului de control a fost emisă decizia nr. 770/3228 din 15 octombrie 2024, conform căreia s-a calculat la buget suma impozitului pe venit în mărime de 137.681 lei, majorarea de întârziere în sumă de 196.023 lei și s-au aplicat amenzi în sumă totală de 112.845 lei.

La data de 05 decembrie 2024, în scopul asigurării stingerii obligației fiscale, în corespundere cu prevederile art. 193-201 Cod fiscal, a fost emisă hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului nr. H/24/4/419 din 05 decembrie 2024, iar în temeiul acesteia, a fost întocmit actul de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025 și lista bunurilor sechestrate, prin care a fost aplicat sechestru pe bunurile imobile care aparțin cu drept de proprietate reclamantei în valoarea totală de 159 632 lei.

La caz, invocând dezacord cu soluția autorității fiscale, Tcaciuc Nelli a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea actului de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025 și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/115 din 29 mai 2025, precum și aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea executării actului de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025.

Fiind investită cu soluționarea aspectului aplicării măsurilor provizorii, prin încheierea din 11 iulie 2025, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ.

În materie de drept, instanța de recurs menționează că potrivit art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

În context, reieșind din prevederile art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie

dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată notează că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiții de suspendare, instanța nu poate aprecia discreționar și arbitrar necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, dar totodată fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, potrivit cererii de suspendare și în conținutul cererii de recurs, partea a reiterat faptul că actul de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025 ridică suspiciuni serioase rezonabile privind legalitatea acestui act administrativ individual.

Cu toate acestea, Completul de judecată subliniază că reclamantă/recurentă, nu a administrat nici o probă în sensul demonstrării iminenței unei pagube materiale greu sau imposibil de înlăturat ulterior, în cazul în care, în final, actul ar fi anulat, astfel încât să se circumscrie caracterului de excepție al suspendării executării actului administrativ.

În aceeași ordine de idei, instanța consideră irelevante aspectele expuse de recurentă, precum că la 09 și 10 aprilie 2025, a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat o cerere, prin care a solicitat acceptarea gajului pe bunurile imobile cu numerele cadastrale nr. *****și nr. *****la prețul de piață în sumă de 50.000 euro, iar funcționarul fiscal nu a executat cererea respectivă, aplicând sechestru pe mai multe bunuri indicând valoarea cadastrală în actul de sechestru și nu valoarea reală - prețul de piață, or potrivit art. 667 Cod civil, gajul este un drept real în al cărui temei titularul (creditorul gajist) poate pretinde, din valoarea obiectului gajului, satisfacerea creanțelor sale garantate cu preferință față de ceilalți creditori ai titularului obiectului gajului (debitorul gajist).

Conform prevederilor art. 671 alin. (1) și (2) Cod civil, gajul se constituie asupra unui bun mobil sau imobil ori asupra unei universalități de bunuri mobile. Gajul bunurilor imobile este denumit ipotecă.

Potrivit art. 678 Cod civil, valoarea de piață și de înlocuire a obiectului ipotecii trebuie să fie stabilită printr-un raport de evaluare întocmit de către un evaluator, în conformitate cu legislația privind activitatea de evaluare.

Astfel, dat fiind faptul că la cererea din 09 aprilie 2025 cu privire la acceptarea în formă de gaj a bunurilor cu nr. cadastrale *****și *****nu a fost anexat raportul de evaluare întocmit de către un evaluator și nu a fost prezentat funcționarului fiscal,

fiind solicitat suplimentar prin notă telefonică, în cadrul aplicării sechestrului a fost indicată valoarea cadastrală a bunurilor imobile sechestrate înregistrată în Registrul Bunurilor Imobile.

Totodată, efectuând o analiza sumară a actului administrativ contestat, Colegiul judiciar denotă că acesta conține atât descrierea circumstanțelor de fapt, cât și se indică normele legale, care în opinia autorității publice au fost încălcate de reclamant/recurent.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul cauzei, reieșind studiul sumar al înscrisurilor dosarului, în limita împuternicirilor acordate de legiuitor la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului de sechestru nr. 2 din 14 aprilie 2025.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că cererea de suspendare a actului administrativ contestat în cauză, prin prisma suspiciunilor serioase și rezonabile cu privire la ilegalitatea lui, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

De asemenea, cu referire la condiționarea suspendării actului administrativ contestat de existența unui caz bine justificat, cât și a iminenței producerii pagubei, întrucât eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecință directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

În context, Completul specializat reține că scopul aplicării celui de al doilea temei prevăzut de legislator, pentru suspendarea actelor administrative contestate, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, iar pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

De altfel, deși recurentul a invocat prejudicii grave și ireparabile care afectează imaginea și interesele patrimoniale, instanța de recurs constată că aceste aspecte nu au fost dovedite suficient pentru a justifica aplicarea măsurilor provizorii.

În același sens, instanța de recurs consideră necesar de a sublinia faptul că reclamanta nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ contestat, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt întrunite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu i se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Completul specializat accentuează suplimentar că în susținerea suspendării

executării actului contestat, paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente, or circumstanțele invocate de Tcaciuc Nelli nu întrunesc criteriile necesare pentru a demonstra atât existența unui prejudiciu iminent, cât și caracterul nelegal al actului administrativ contestat.

Astfel, nu se poate constata, în mod obiectiv, existența unui risc real și imediat de prejudiciu care să justifice măsura suspendării executării actului, conform principiului legalității și jurisprudenței constante în materie de suspendare a actelor administrative.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamanta nu a prezentat careva probe confirmative, ce ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil va afecta activitatea desfășurată de către acesta, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Cu atât mai mult, reclamantul nu ține cont de faptul că în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) Cod administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Respectiv, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamanta va fi restabilită în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 11 iulie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Tcaciuc Nelli.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 11 iulie 2025, în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea formulată de Tcaciuc Nelli împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea actului de sechestru.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Mîra Ghenadie

Judecători Sîrbu Victoria

Cașcaval Andrei